

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
494-0287
494-0807
УНІОСОУ: 495-8740
Тел. з Нью-Йорку:
ВАРДІ: 7-4126
УНІОСОУ: ВАРДІ 7-6837

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ПОПРОЩАЛА НАВІКИ СЛ. П. ІВАНА КОКОЛЬСЬКОГО ЗВОРУШЛИВИМИ ПОХОРОННИМИ ОБРЯДАМИ У ВУНСАКЕТІ І БАВНД БРУКУ

Бавнд Брук, Н. Дж. — В середу, 1-го травня, тут на Українському Православному Цвинтарі відбувся зворушливий похоронний обряд, в якому Українська Громада навіки попрощала сл. п. Івана Кокольського, головного касира Українського Народного Союзу та видатного суспільно-громадського діяча, який помер в суботу, 27-го квітня 1968 р. на 58-му році життя від атаки серця. В похоронах взяв участь — в неперемінності Архиспископа Укр. Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислава, який виїхав до Тегерану на міжнародну конференцію Людських Прав — Владика цієї Церкви Преосв. Олександр з Шигага, 12 священників та біля 250 осіб, переважно репрезентантів українських установ та співпрацівників з Українського Народного Союзу.

У Вунсакеті, в родинному місті Покійного

Похоронні обряди почалися попереднього дня, у вівторок, 30-го квітня, відправою парастасу і панахиди в похоронному заведенні Діпардо у Вунсакеті. Родні Айленд, у родинному місті Покійного, куди перевезено його тілні останки з Джерзі Сіті, де він помер. Парастас і панахиду відправив настоятель правосл. церкви св. Михайла, до якої Покійний належав, о. Віталій Коваленко, також особистий друг Покійного, з яким він ще кілька днів тому, під час відвідин Івана Кокольського у Вунсакеті, нараджувався про творчість місцевого Відділу У-НКО та інші громадські справи. На ці відправи приїхали з Джерзі Сіті, Шигага і Торонто всі члени Головного Екзекутивного Комітету УНКОСОУ: головний президент-поси́л Лисогора з дружиною, заступник головного президента інж. Степан Куропас з Шигага, пані Марія Душак з Нью-Йорку, Богдан Зорич з Торонто, Володимир Сохан з дружиною та головний секретар д-р Ярослав Падок, як також ред. А. Драган. З Востону приїхала головна радна адв. Анна Чопик, як також багато союзників з околиці.

Родина Покійного та члени всієї місцеві української громади прийшли до похоронного заведення у вечірні години, щоб попрощати свого передового громадянина в останню дорогу. Великий вінок розі вийшли від Дружнини акри-ва відкрити домовину Покійного, квітти від дітей та рідних і численні вінки від установ і осіб свідчили про любов і пошану, якими Покійний втішався серед свого народу.

СЛ. П. ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ

НА ПРОЩАННЯ СЛ. П. ІВАНА КОКОЛЬСЬКОГО

Прощальне слово головного президента УНС Поси́ла Лисогора на панахиді у Вунсакеті 30-го квітня 1968

Не одна з найсміливіших квітлин мого особистого й організаційного життя. Завжди трудно прощати на віки приятеля. Але невимовно боляче розлучитися з приятелем і товаришем, головним урядовцем, улюбленим колегою від багатьох років.

Івана Кокольського вже немає між нами. Його відсутність важко відчують усі, що його знали. В нашому Українському Народному Союзі пам'ять про нього збережеться назавжди. Понад 22 роки він служив у ньому як член Головного Уряду — насамперед як головний радник, опісля як головний контролер і виконав, впродовж останніх двох років, як головний касир.

Ми всі зберігаємо пам'ять про Івана, як про того, що був весіллям віддані обов'язкові і відповідальності. Він був ідеальним фратерніалістом; завжди готовий допомогти; завжди готовий служити в будь-якому характері для добра своєї громади, свого Союзу, свого братства, своїх приятелів.

Він був приязною, присманою і ввічливою людиною; чинний і теплий з достойністю, що мала своє коріння в глибокому пошануванні до людей. Івана пошанували і люблять члени УНСОУ, як і всі, з ким він зустрічався. Він мав багато широкі друзі між братськими організаціями в цій країні. Він був віце-президентом Братського Конгресу Нью Джерзі та мав стати його президентом.

Ми горділися Іваном. Ми безмірно йому довіряли. Ми були свідомі, що він ніколи не залишив би організацію напризволяще. Ми мали віру в нього.

Іван був спокійний і уважливий, але ніколи не був м'який. Він резолотно спротивлявся порушенням правильної поведінки та чесної гри. Він не толерував обману й ганьби. Він був глибоко релігійною особою, відданим мужем, батьком, дідусям і братом. Він дбав про кожного і люди йому довіряли. Він був мужчиною в повному розумінні того слова. Ми всі його дуже любимо. Ми всі глибоко відчують його втрату.

Наш біль по його втраті полегшує свідомість, що ми його знали і з ним працювали впродовж багатьох років. Його життя збагатило наше життя, на добу. Він був справжнім слугою Божим. Нехай З Богом спочиває!

Палатна Комісія схвалює зменшити бюджет і збільшити податки

Вашингтон. — 1-го травня Палатна Комісія Витраток погодилася на те, щоб вкінці випустити справу збільшення податків, які запропонував Уряд 9 місяців тому, і яка досі не була наліт предметом нарад. Комісія Витраток схвалила, щоб зменшити федеральний бюджет на новий фінансовий рік на 10-15 мільярдів доларів, не визначаючи докладно, які пункти в бюджеті мали б бути зменшені. Крім того мають зменшити на 8 мільярдів дол. ті видатки, які були схвалені минулого року, або давніше, але які досі ще не були здійснені, і навіть в найближчому часі вони не мали б бути видатковані. Крім цього Комісія планує зменшити на 4 мільярди „фактичні“ витрати, що залишилися з попередніх років, але витрати на війну у В'єтнамі не ємні бути зменшені. Республіканці, члени Комісії Витраток, не голосували в справі зменшення федеральних витраток, бо вони планували ще менший бюджет. Але сподівалося, що республіканці і д-р тримають проєкт збільшити податки. Президент просив збільшити теперішні податки на 10 відсотків від висоти податків, а не від зароблених сум. Голова Палатної Комісії Способів і Засобів конгресмен Відбур Д. Мілле має план збільшити на суму 10-ох мільярдів дол. деякі роки податків, що дало б навіть більше, як 10 мільярдів дол.

Індонезія пропонує, щоб ЗСА і Північний В'єтнам переговорювали на її кружляку

Вашингтон. — З американського боку виявлено, що два тижні тому індонезійський міністер закордонних справ Адам Малік запропонував, щоб перші безпосередні офіційні розмови між ЗСА і Північним В'єтнамом відбулися на індонезійському кружляку „Ірїан“. ЗСА погодилася з уваги на промову президента Джансона з 11 листопада минулого року, в якій він заявив готовість переговорювати на будь-якому „нейтральному кораблі на нейтральному морі“. Однак дуже сумнівно, чи погодяться на це комуністи з уваги на антикомуністичну політику індонезійського уряду. Під час переслуховання заступника державного секретаря Ніколаса деБ. Каценбаха на сенатській Комісії для закордон-

1-ий травень святкувано у Москві під антиамериканськими гаслами

Москва. — Цьогоріч на традиційній 1-травневої паради у Москві проходила головна під антиамериканськими гаслами. З одиної промови, що її вголосив маршал Андрей Гречко, який приймав дефіляду з мавзолею Леніна на Червоній площі, та з численних транспарантів виходило, що З'єднані Штати Америки є тепер найбільшим злочинцем, імперіалістом і агресором світу. Маршал Гречко таврував ЗСА, які — мовляв — „вступили шпору в агресію на шлях агресії й збройних авантур“ та проводять „ідеологічну підривну акцію проти соціалістичних держав і виступають у внутрішній справі інших країн“. У військовій параді, яка завдяки становить центр 1-травневої свята у Москві, не показано в цьому році ніякої нової зброї.

Так само у Варшаві головним тоном промови Владислава Гомуля були атаки проти Польщі, закликаючи її активізувати „очорнюючу“ кампанію проти Польщі, закликаючи її активізувати. Гомуля твердив, що роджені в Америці поляки не мають таких прав

Канада й 19 інших держав підтримують в ООН новий атомовий договір

Об'єднані Нації. — Канада зголосила в імені 20-ох держав резолюцію на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, яка поручає прийняти міжнародний договір проти поширення атомової зброї, спонсорований ЗСА, СРСР і Британією. Канадійський міністер закордонних справ Мічелл Шарп вголосив промову в імені Канади, Голландії, Данії, Норвегії, Ісландії, Ірландії, Австрії, Фінляндії, Іраку, Сирії, Ірану, Марокка, Болгарії, Польщі, Чехословаччини, Мадриду і Монтголії — отож також 5-ох комуністичних сателітських держав. Зате відмовилися підписати його резолюцію Японія, Індія, Бразилія і Аргентина, які напевне в дискусії на Політичній Комісії Генеральної Асамблеї критикуватимуть той договір. Мічелл Шарп повторив деякі аргументи, що їх наводили в своїх поручальних промовках американський і совєтський речники. Голдберг і Кузнецов, що схвалена того договору необхідна, як запобігання далішим розмов про обмеження атомового зброєння та як вступ до „загальної і тотальної“ розробки. Дебати над тим договором продовжуються.

В сутичці в Колумбійському університеті поранені 6 студентів і 5 поліцистів

Нью-Йорк. — 1-го травня прийшло до сутички між поліцією й студентами, в якій були поранені 6 студентів і 5 поліцистів. Вікія почалася тоді, коли фаланга поліцистів входила на університетську площу через браму при 116-й вулиці та Амстердамській Еяно. Поліція заарештувала одного студента, Заворушення в Колумбійському університеті тривають уже 10 днів, лекції не відбуваються від п'ятниці 26-го квітня. 29-го квітня поліція силою звільнила від студентів 5 університетських будинків, під час чого 720 осіб були заарештовані, а 150 поранені. Студенти протестували проти будови спортової залі в парку Морнінгсайд, що є відпочинковим місцем для місцевого негритянського населення, та проти того, що університет співпрацює з Інститутом для оборонних аналізів. Поки що лекції в університеті не відбуваються, і 17,500 студентів не навчаються, бо незалежне число демонстрантів спричинило припинення занять. Студенти домагаються повної амністії для всіх заарештованих. Президент університету Кірі проти амністії, частина професорів — за.

Міжнародна Конференція Прав Людських продовжує свої наради

Тегеран, Іран, 26 квітня (Д.К.). — Після довгих переговорів, закулісних переговорів, Конференція Прав Людських остаточно уконституувалася й прийняла порядок нарад. Сталося це в четвер, 25 квітня, по полудні. Предсідником Конференції є принцеса Ашраф з Ірану, а на її заступників вибрано одного лосно 18 представників за таким ключем: з Африки — 5, з Азії — 4, з Південної Америки — 3, з Східної („соціалістичної“) Європи — 2, з Західної Європи (включаючи тут і Австралію) — 4. Рівночасно на голов двох комісій вибрано делегатів із Тунісії і Венесуели. ЗСА й СРСР є між заступниками голови. Українська ССР не є заступницею.

Українська делегація з вільного світу доповнилася д-ром Богданом Галайчуком із Аргентини. Він прибув як офіційний дорадник при аргентинській делегації.

Міжнародна Конференція Прав Людських у Тегерані стоїть дотепер під знаком арабсько-ізраїльських обвинувачень. Обкидують себе найтяжчими обвинуваченнями спокійно і поважно.

Так звані „соціалістичний блок“ на чолі з СРСР, захищеною такою довший уступ з листа мистця О. Заліваха, в якому той засуджує покликання на Універсальну Декларацію Прав Людських, схваленої двадцять років тому Генеральною Асамблеєю ООН.

ВИКОННИЙ ОРГАН УНРАДИ ВИСЛАВ МЕМОРАНДУМ ДО ТЕГЕРАНУ

Мюнхен. — Виконавчий Орган УНРАди вислав, за підписом керівника ресорту закордонних справ д-ра В. Федорчука, меморіал на Міжнародну Конференцію Прав Людських у Тегерані, з домаганням ампністії став справ у Україні. У меморіалі вказано на збройну ліквідацію Москвою УНР у 1921 р., на терор і геноцид, тяжкими обвинуваченнями спокійно і поважно.

Так звані „соціалістичний блок“ на чолі з СРСР, захищеною такою довший уступ з листа мистця О. Заліваха, в якому той засуджує покликання на Універсальну Декларацію Прав Людських, схваленої двадцять років тому Генеральною Асамблеєю ООН.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — Науковці і громадські діячі, д-р Михайло Кушнір і д-р проф. Микола Чирковський, доповідатимуть на вічі, яке влаштує Організація УВФронт у Вашингтоні під ключем „В обороні Нескорених“, щоб підтримати морально наших братів в Україні і поінформувати широкі кола українського громадянства про найновіші події в Україні та про правний стан УССР. Віче відбувається в суботу, 4-го травня, о год. 6:30 вечером, в залі парохії св. Григорія при 1419 Галатія вул., П. Захід.

ВІСІР ПАМ'ЯТІ СВЕТАЛА МАЛАНЮКА

Нью-Йорк. — Товариство Українських Інженерів, Відділ у Нью-Йорку, влаштує вечір на пошану сл. п. Свєтала Маланюка. Відбудеться вечір в суботу 4 травня ц.р. о год. 7-її веч. в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вул. У програмі: остання промова Покійного, вголослена на святі 50-річчя Самостійності і Соборності України, спогад Петра Шиха і нарис адв. Олександра Семененка „Там, де минула юність поета“.

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В НЬО ЙОРКУ

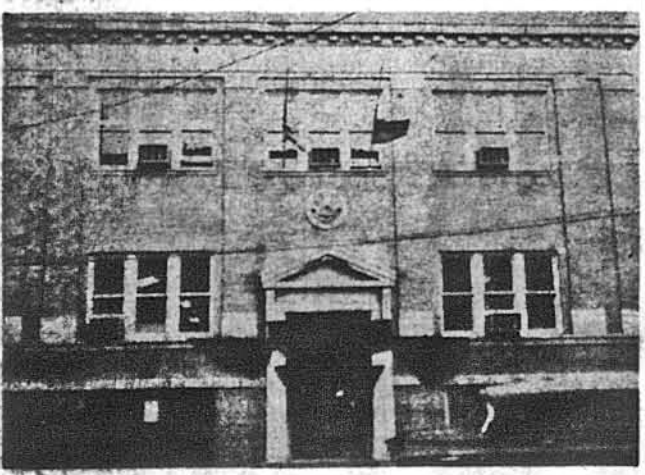
ТУСМ ім. Міхновського влаштує в п'ятницю 3-го травня о 8:30 вечора, в залі „5 авеню готель“ на 9-й вулиці Весняну Вечірку, з оркестрою „Амор“. Вступ лише \$2.50. Запрошуються всі. У суботу в Студентському Центрі Нюйоркського університету відбувається Панахда ТУСМ, при співучасті „Зарева“ і Студентської Громади, на тему „За'язки ЗСА з СРСР“. Про час початку панелею оголосять на вечірці.

ВІШАНОВУЮТЬ ВАСИЛЯ БАРКУ З НАГОДИ

60-РІЧЧЯ ПОЕТА
Ірвінгтон. — У суботу 4-го травня з ініціати 86-го Відділу США ім. Олена Телітін в Нью-Йорку, відбувається в залі Українського Народного Союзу виставка картин-актів Любомира з 1-го до 6-го вечора. Виставка буде відкрита по п'ятницю, суботу та неділях: 10, 11 і 12 та 17, 18 і 19 травня. Вступ вільний.

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ „ВЕРХОВНИЙ“ І „КАРАВАНИ“ В ТОРОНТІ

Торонто. — З нагоди 15-річчя жіночого квартету „Вєрховина“ під проводом Олени Гілобич відбувається в неділю 5-го травня, в год. 7:30 веч. в залі УНО, 297 Коледж Ст., весняний концерт „Вєрховини“ й чоловічого квартету „Каравани“ з Ірвінгтон. Н. Дж. ЗСА, під проводом В. Бемка, який вперше виступив у Торонті. Програма різноманітна, своєрідна. Програму веде Володимир Довганюк.

Виставлені до половини малі американський і український прапори та чорний креп на ґрунті дверей будинку головної канцелярії УНСОУ і в „Свободі“ свідчать про жабоу по смерті головного касира сл. п. Івана Кокольського. З доручення Головного Екзекутивного Комітету ці ознаки жалоби та сама жалоба триватимуть до 17-го травня цього року.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.40.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В Європі не ліпше

Багато американських громадян стурбовані, що муринські бешкети в різних американських містах, зріст злочинності, дикі страйки, авантюри студентів з унеможливленням науки, демонстрації "в'єтнамців" і "лісників" та явище гіпнотизму, що всі ці негативні явища роблять Америку погану опінію в широкому світі, зокрема в Західній Європі. Насправді, коли дехто думає, що всі такі події, спричинені й докучані маленькими відкладами американського суспільства, відображають образ цілої Америки, то це так само помилкова думка, як помилкове уявлення про Західну Європу, як про спокійний, упорядкований і безтурботний континент.

В дійсності у цілому ряді західноєвропейських держав діється не краще, а може й гірше, як в ЗСА. У Британії зродився расистський рух, який доводить до палких дебат у парламенті, до кризи в провадках обох керівних партій, до вуличних демонстрацій білих проти "колонізованих" і "колонізованих" проти білих. Соціалістичний уряд Гарольда Вілсона програв у цілому ряді доповняльних виборів, і публічні опитування вказують, що тільки 27% британських громадян підтримують цей уряд, який тримається "дирі" влади лише завдяки своєму конституційному праву урядувати до кінця парламентської каденції, спираючись на більшість, здобуту у виборах в березні 1966 р.

У Канаді відбудуться 25 червня ч. р. вже четверті протягом шістьох років парламентські вибори. До, так би мовити, хронічної проблеми канадсько-американських взаємин, що завжди хвилювала канадців, приєдналася "гостра" проблема, а відомі виступи французького президента Шарля де Голля заактуалізували сепаратистичний рух провінції Квебек. Брак стабільності політичних відносин у Канаді найкраще проявився в несподіваній димісії прем'єра Лестера Пірсона, і його наступник П'єр Трудо стоїть перед великими труднощами.

У Франції існує глибока проблема: що станеться взагалі з П'ятою Республікою, коли відійде її творець і фактичний диктатор, президент Шарль де Голь, який має 78 років. Його політика супроти ЗСА і Британії при всій демагогії, що подобалася пересічному французькому, довела насправді до ізоляції Франції в 6-членній Європейській Економічній Спільноті, концепція "Європи від Атлантики до Уралу" збанкрутувала, і погрожує знову примара партійної шахівниці з найслабшою партією комуністів.

Подібна проблема турбує Іспанію, володар якої Франсиско Франко має 76 років. Студентські й робітничі демонстрації знаходять там підтримку римо-католицького духовенства, і режим загрожений можливістю спроб перевороту з двох сторін — з боку монархістів та соціалістів у союзі з комуністами. Сильна советська флотна на Середземному морі хвилює Іспанію й Італію.

В Італії у червні цього року відбудуться парламентські вибори, які вперше надзвичайно хвилюють всіх її відоміх громадян, бо ніхто не вміє передбачити, який вплив здобудуть два мільйони молодих виборців, що вперше дістали право голосування. Відомо, що в Італії, як і Франції, за комуністів голосують не лише переконані марксисты, а й всі ті, які хочуть продемонструвати своє невдоволення чи то політикою уряду, чи дорожнечою чи будь-яким законом.

У Західній Німеччині, що ніби була зразковою країною господарського відродження та демократичного ладу, раптом беруть верх дві країни течії. Комуністи, анархісти та їх поплечі захопили провід у студентській організації в Західній Європі і недавно влаштували авантюри в усіх університетських містах, з другого боку неонацисти здобувають щораз більше схильності під флагом націоналізму докучати до різних діячів мистецтва, головню фільмового.

Ні, не слід поклякати на Західну Європу, як зразок ладу й правосуддя. Це міт з минулого, а теперішній така, що скрізь той лад і порядок значно захитані. Коли ЗСА мають більшу турботу, то не слід забувати, що ЗСА ведуть війну й та війна мусить відбиватися на відносинах всередині країни.

Ярослав Курдидик

ЗА ЗБРОЙНУ ПЕРЕВАГУ В КОСМОСІ

Останні офіційні свідчення підтвердили здогади американських ракето-космічних фахівців, що Москва дуже й дуже далека від бажання миритися з Заходом. І теперішній де-що злагіднений її тон у холондній війні використовує вона для того, щоб належно заспокоїтися і за димовою заспокоюючою "співісуюванню" заспокоїти західний світ так, як декілька років тому заспокоїла своїм "спутником". Мета більшовицька проста: поставити Захід у таке положення, в якому він був би примушений говорити з Москвою в умовах абсолютної советської атомової переваги.

Повернімося до періоду 1966-1967 років, коли Вашингтон намагався перекопати Москву в тому, що створення системи протиракетної охорони — річ безцінна й дуже дорога, і насправді ця система не забезпечить цивільного населення великих індустриальних міст від ракетного знищення. Як головний аргумент Вашингтон висловлював обурення фактами твердження, що наступальна зброя завжди переважає оборону і, що в однаковій мірі ЗСА і Советський Союз спроможні розгорнути своє ракетобудівництво так, щоб "обійти" і проломити основний щит протиракетної охорони.

Коли розцінювати ту справу з іншого аспекту, то виходило б, що обидві сторони, тобто ЗСА і Советський Союз, "запугували" один одного, розбудовуючи щораз більше свої атомові арсенали і залишаючи на другому плані протиракетну охорону.

Очевидно, в Советському Союзі знали і брали до уваги той факт, що ЗСА мають над ним офіційну перевагу у відношенні 4 до 1. Тож, використовуючи деяке — у зв'язку з війною в В'єтнамі — співчуття в розбудові зброї, Совети вирішили "задоглядати й перебити" ЗСА.

Згідно з найновішими відомостями, більшовицькі привілеї у випробуваннях тепер виграє, що має скеровувати ракетобудівництво здалека надземного простору на наземні об'єкти. Такий чиним війни хочуть вирівняти ракетну перевагу ЗСА і вийти в тому змаганні на перше місце.

Варто пригадати, що ще напередодні свого відходу з посту секретаря оборони Мекнамара заявив, що коли ЗСА не матимуть нових засобів у ракетній ділянці, то Советський Союз зможе їх надгодувати вже у найближчій 2-3 роки. На практиці, у сучасній добі "літунських сателітів" і інших форм "літунської техніки" основні факти про те, що діє війна на ворожій території, годі приховати, і тому поки що немає потреби впадати в паніку.

ЗСА в прискіпленому темпі розбудовують свою атомову підводну флоту, ви-

ніваючи її щораз досконалішими, із щораз більшим запасом ракетами. А найбільшу увагу скеровує при цьому на максимальну мініатюризацію атомової, зокрема водневої зброї. З 4,500-5,000 атомових бомб, які кожного часу мусять бути перекинуті на ворожу територію, значна кількість мають "головні", які розчімкуються на декілька самостійних "підголовок", при чому кожна така "підголовка", забезпечена приставним жирокоспінним пристроєм, точно влучає в призначену їй ціль.

Останні більшовицькі космічні проби викликали зацікавлення у ЗСА хоч би тим фактом, що більшовицькам вдалося злучити під час польоту дві окремо випущені ракети. У ЗСА також уже довший час працюють над т. зв. пляном МОЛ (Менет Орбіт Леберетрі), хоч, як подас американська преса, Советський Союз в цьому напрямі їх де-що випереджає, коли взяти до уваги згадану вище успішну пробу. Але у фахових оцінках підтверджується, що для створення космічної лабораторії потрібне сполучення декількох ракет в одну цілість, і кому це першому вдасться — покаже найближче майбутнє.

Советська преса повідомляє, що всі дотеперішні космічні проби переведено в СССР з метою якнайшкороше дістатися на Місяць. Але американські вчені добачають в усіх цих пробах щось зовсім інше — використати космос в якійсь формі мілітарних цілей. Тож, коли Конгрес ЗСА пообіцяв видати на досліді у космічних просторах, то у фахових колах постало в зв'язку з цим неприємне запитання.

Відомий військовий коментатор Ю. Грін пише: "Дійсність така, що і ЗСА і Советський Союз мають змогу знищити своєю атомовою зброєю десятки мільйонів цивільного населення противної сторони. Перевага ЗСА полягає, однак, в тому, що якщо нас заатаковано навіть несподівано, то не зв'язуючи на велетенське знищення, ми завжди будемо спроможні відплатитися ворогові цілковитим його знищенням". Отож, закінчує Грін, обидві сторони приходять до того самого висновку: "атомова війна була б нічим іншим, як найбільш масовим самогубством".

Не менш цікаві висновки другого фахового коментатора, Дж. Дровда, який пише: "Все, що тепер діється у космічних просторах, можна назвати велетенським трагічно — загадковим. З престижної точки зору дуже важливо, кому першому вдасться причалити на Місяць — нам чи більшовицькам. Але ще важливіше для нас не дати себе приспати великим нашим надбавкам, як вважають, що Москва не піде на нерозважний ризик. А я тверджу, що коли наші фахівці не приділять влас-

Улас Самчук

НАША ДЕРЖАВА БУДЕ, БО ВОНА МУСИТЬ БУТИ

Коли читаємо про тих заступників, заступників, вигнаних, нам стає соромно, що саме на землі наших предків це діється в таких розмірах, але ще більше соромно за тих, яких ще не заславо, але які сидять на своїх становищах в ролях кандидатів тих різних рад, обраних медальйонів й орденів з виглядом безвольних маріонеток, яким дозволено бути вибраними обов'язковими 99.2% голосів, висловлювати лише безлітність проти власного народу, проти самих себе, упокорюючись до гадючого плазування, боїчись за кожне сказане слово, кожну написану кому й маючи руки лише на те, щоб підносити їх на знак згоди або плескати на знак змови такий згоди.

І дивним та незрозумілим стає ця справа, коли дивитися на тих завжди вибрано округлих, повненьких правителів, які кожного року на першого травня радочком, мов ті ластівки на дровах, займають свої ритуальні місця над могильним своєю правителів Леніна на Красній площі Москви, не можуть зрозуміти і бачити цього кричущого беззаконня. Ім якось незбагненно важко уявити, що поналягає свобода у наш час — це вже не мрія і не забавляк поетів, а конкретна вимога кожної людини на землі. Ця людина нашого часу органічно не може жити без повної свободи, що свобода може бути політичною, а може бути внутрішньою, але внутрішню свободу з цим станом ніколи не погодяться.

Зрештою, московські імперіалісти мали різні докази останніх двох років і останньої великої революції. Царська влада була абсолютно переконана, що "нет і не было", що українство — це лише австрійська німецька й хто-зна яка інша інтрига. І взагалі та влада, перед обличчям найгіршої своєї катастрофи, не рушила навіть мізнички, щоб з цими справами якось розумно розібратися. Аж поки все те не вибухло, аж поки не прийшла найдикийша революція, аж поки цілу ту владу не викинуто до занедбаной шахти в Сибірську на Уралі.

Розуміється, що, повторюючи, політику тієї самої царської влади, сучасні правителі абсолютно переконані, що вони не царі, а вибрані 99.2% голосами народу, а тому їм нічого подібного, як тим царям, не загрожують. Царі мали "охоронку", але вони мають ще краще Че-Ка, НКВД, КГБ... А тому, що недовольний, що проти них протестують, який такий буде значно краще "обслужений", ніж було це за часу царського. Але коли за царського часу на Сибір вислали десятками,

коналюванню атомової зброї, їм нічого не було, як Москва, то у неперелічаному часі ми станемо перед найбільшою в нашій історії загрозою.

Ще раз глянути на "своє" місце. Бігла швидко, в панів'яті так яскраво вставали той минулий рік, ті найкращі хвилини. Прибігла, обняла "свою" гілляку, втерла слізки і побігла назад. — Де ти, доню, бігас? — з докором сказала кастельняшка. — Пан-отець Монастирський тебе шукає. — Але ж тут чекала, але найшої брехки ще не було. — Ну, сідай скоріше, бо й так пізня пора, а дорога далека. — То ви маєте новий екіпаж і нові коні. Які ж вони гарні! — Але по дорозі пан-отець виняв Наталю, що це не його екіпаж і не його коні, і що вони поїдуть не до Літви, а в зовсім іншу сторону. Далі оповів про родинну раду на якій її мама, він та його Ліда вирішили, що для Наталі буде ліпше поїхати тимчасово до родини їхнього спільного свояка, пан-отця Петра. Що це дуже добрий люд, що їй там буде жити, краще, як у Літві, що вона там буде вчити малу донечку, приготувати її до вступу в пансіон. За це напевно діставатиме щедрі подарунки, і це улегшить її бідній мамі турботи і видатки. Тепер, коли Наталю скінчила пансіон, вона не буде діставати ні тих камлотових сукоїв, ні білизни, ні черевиків, а буде потребувати, як кожна молода панночка, гарні сукні, капелюшки, плащі і всякі дівочі окраси. І це дуже добре, що трапляється нагода, що вона зможе хоч частинно заробити собі на ці видатки. Крім того, у мамі не бував відповідного товариства, а вона, як молоденька панна, має звикати обертатися межі людьми.

Уперше усвідомила тоді Наталю, що вона вже доросла і мусить думати сама про те, як і з чого має жити. Антося їй оповідала, що за царя вже по скінченні школи буде старатися одержати якусь посаду, бо брало її часту бувати в скруті, і бажав улегшити йому матеріальні турботи.

Леся Лисак

ЯБЛУНИ ЦВІТУТЬ...

Ігор висів з авта і мляво пішов до хати. Почував себе і втомленим і знеохоченим до всього. Не скінчив запланованої на сьогодні праці в бюрі, бо її накопичилося забагато. Перед полуднем знервувався розмовою з надто вимогливим клієнтом, по полудні розмовою зі своїм шефом. Зрештою — і вчорашній, і сьогоднішній і завтрашній день відірваніються один від одного хіба тільки назвою і черговістю чисел у календарі. У них немає нічого нового, нічого такого, щоб додавало людській бадьорості. Їхній зміст — це те, що у бюрі називають "рутина". А всяка "рутина", всяка одноманітність Ігоря мучила. Він нікому не признавався, що він трохи "романтик", що він хотів би, щоб життя пливло цікаво й гарно. Але за професійними та домашніми справами й турботами — романтика давно де-забулася.

Вдома певно чекав на нього маса всякої всячини, якої треба зайнятися. Син і донька дорослішали, а з цим в'язується знову різні проблеми. Треба внутрішнього спокою, треба зрівноваження, щоб усьому дати раду. Треба багато терпеливості, а він на неї не годен спромогтися. "Забагато того всього нагромадження", — невдоволено думав Ігор, прохрюкаючи попри грядки з квітами.

Коли б у нього був погідний настрій, він швидше б не прикривався, а аномалією, і вона одного разу мусить бути унормована...

А тому ми з цього великого для нас місця, під цим пам'ятником вікового борця за ці самі наші права — Тараса Шевченка, всіма фібрами нашої душі, нашого серця і нашого розуму пролинемо проти поневолення народу України народом Москві і вимагаємо безоглядно повного, незалежного, суверенного, державного самовизначення цього народу в усіх його правах і всіх його обов'язках. Ми чухемо болі наших братів і сестер там, на поневоленій батьківщині, ми глибоко соціалізуємося з їх розпачливою боротьбою за свою свободу, ми засилимо їм наші полум'яні побажання їх успіху і їх перемоги. З незламною вірою, що ця їх та й ця наша тут боротьба невідмінно одного разу звершиться нашою спільною, загальною, повною перемогою.

Ця наша правда є в душі, в ритмі доби, вона нероздільна від цілості світових змагань усіх поневолених, всіх покривджених, всіх утиснутих. А тому, брати, боріться і ви переможте! Змагайтеся і ви переможте! Ви там дома і ми тут дома. Ми вільні духом, ми суверенні волею. Ми розумні, свідомі, свободні люди! Ніхто й ніде не має права нам цього заперечити.

Вільна і незалежна наша держава українська буде, бо вона має бути і мусить бути! (Кінець)

Ігор почав пригадувати собі зміст цих листів і віршів — його жінка, Галля, все це їх зберігала, на парній "м'ятку" — і розсміявся: "Алеж то була наївно — романтична молодість". Та разом з тим вим'являв, як кілька днів перед матурою він шов стейжкою в Галиному саду. Квітуча талозка яблуні замоталася в Галину косу, він обережно розмотував волосся, а потім зламав галузку й подав Галі. "Цей півт такій чарівний, як ти, Галочко". А вона засміялася й відповіла: (Закінчення на стор. 3-й)

дися і вросла в її параді, і разом з парадією батьків і дідів. В тім селі і за кріпачтва не було жадного папа, бо внаслідок якихось давніх конфіскацій належало воно державі, і керував землями державний управитель, який жив у повітовому місті, а доглядати за управою землі доручив старості. Отже, село жило порівняно вільно. На головних державних землях цього конфіскації були величезні ліси, де часами виступували гоні для якихось важливих приклических панів. А звичайно люди собі в тих лісах і худобу випасали, і звірину стріляли, ну і дров мали досить. Отже, добробут у цьому селі був помітний в кожній хаті. А коли люди заможні, то і церква і парафія багаті.

Неоніла Андріївна нараділася і вросла в її параді, і разом з парадією батьків і дідів. В тім селі і за кріпачтва не було жадного папа, бо внаслідок якихось давніх конфіскацій належало воно державі, і керував землями державний управитель, який жив у повітовому місті, а доглядати за управою землі доручив старості. Отже, село жило порівняно вільно. На головних державних землях цього конфіскації були величезні ліси, де часами виступували гоні для якихось важливих приклических панів. А звичайно люди собі в тих лісах і худобу випасали, і звірину стріляли, ну і дров мали досить. Отже, добробут у цьому селі був помітний в кожній хаті. А коли люди заможні, то і церква і парафія багаті.

(Далі буде)

Ольга Приходько

ПРАДІ ІЛІЯ

Частина четверта

НАТАЛЯ

(25)

Пані начальниця усе вмовляла свого родича і так і так, щоб не силував його служити. Тоді старий напугувався на неї: — "Ти, матушко, сама в усьому винна, попусти своєму хлопцеві, а він увесь твій масток спусить, і тепер ти мусиш сама цій дірі служити. Далі так не може бути. Ти також мусиш повернутися до Петербургу, там я знайду для тебе відповідне становище. А нам усім це буде велика шкода. Такої доброї начальниці напевно не дістанемо. Та, що була перед нею, була така скарда, така злощасна, з нею було витримати, із отцями з спархї так заїлася, що вони її викурити."

— Ну, а що ж молодий пан? Що він на те все казав?

— В тому й річ, що не казав нічого, і це найбільше сердило старого. Але поїхав разом, напевно до Петербургу, бо на закордон молодий пан не має грошей. Старий пан навіть казав, що якби той молодий мав розум, то вже давно міг би влаштуватися десь у посольстві, жив би собі за кордоном і не мусив би продавати свої мастки.

Економ похитав своєю головою. — Я тих панів на своєму віку бачив багато. Колись за молодих літ служив в одного великого пана. Приїздило до нього всяких гостей чимало.

Ну і надивився я на них, і знаю, що пан панові не рівня. Кажуть, "видно пана по халатах". Але то неправда. Часами і ті халати ніби найліпші, і всяка парада, і слуг багато, і кричить на всіх, і вигадусь бог-зна-що, а очі у нього неспокійні, так і бігають, так, ніби боїться, що не послухають його наказів. То малий пан, хоч би був і дуже багатий. А великого пана по очах видно. Очі в нього спокійні, певні, не треба йому ні кричати, ні наказувати, тільки подивитися, і кожний поспішає йому догодити. Так ось цей молодий пан, син начальниці, має такі очі, спокійні, ясні, але з тих очей іде сила, гарний пан, справжній пан!

— Ну, і наша начальниця має силу в очах, — сказала кастельняшка, — ніколи не кричить, не гнівається, а всі її поважають і люблять.

— Так чим же то скінчилося з тим молодим паном?

— Не знаю. Поїхав разом з старим, а що було далі, ніхто не знає. Начальниця не з тих, що оповідають про свої справи стороннім. Але ніби на спархїяльний раді говорили, що має прийти нова начальниця.

Оце й усе, що довідалася бідна Наталю про того, хто й найбільше на світі цікавив. А час біг.

Ось і скінчився шкільний рік. Відбувся традиційний акт, роздали аттестати. Наталю дістала нагороду. Простілала своє прощальне "солно" на вечірці, зворушили попросилися з своїми вчителями, з товаришками і навіть заплакала, розлучаючись з Антосям.

Дівчата роз'їжджалися. Більшість були безмежно щасливі, що вже покидали назавжди цей докучливий пансіон. Але Наталю не думало, як вважати, що Москва не піде на нерозважний ризик. А я тверджу, що коли наші фахівці не приділять влас-

свої справи стороннім. Але ніби на спархїяльний раді говорили, що має прийти нова начальниця.

Оце й усе, що довідалася бідна Наталю про того, хто й найбільше на світі цікавив. А час біг.

Ось і скінчився шкільний рік.

Відбувся традиційний акт, роздали аттестати. Наталю дістала нагороду. Простілала своє прощальне "солно" на вечірці, зворушили попросилися з своїми вчителями, з товаришками і навіть заплакала, розлучаючись з Антосям.

Дівчата роз'їжджалися. Більшість були безмежно щасливі, що вже покидали назавжди цей докучливий пансіон. Але Наталю не думало, як вважати, що Москва не піде на нерозважний ризик. А я тверджу, що коли наші фахівці не приділять влас-

свої справи стороннім. Але ніби на спархїяльний раді говорили, що має прийти нова начальниця.

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛІДЕЛФІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA, PA., 19131

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ПОПРОЩАЛА НАВІКИ СЛ. П. ІВАНА КОКОЛЬСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Слова співчуття від представників братнього Українського Релігійного Союзу в Новій Англії п. Харини, і закінчилися похороном сл. п. Івана Кокольського в його рідному Вунакеті. Автомобіль з домовиною та автомобіль з членами його родини й урядовцями УНСоюзу вирушили — із завітними свічками — в останню подорож Покійного, цим разом на місце вічного спочинку у Вавид Вруку.

В Українському Пантеоні

Була година 4-та по полудні в середу, 1-го травня 1968 року. Велика громада тих, що бажали віддати останню прислугу покійному Іванові Кокольському, між ними представники багатьох установ та всі працівники Головної Канцелярії УНС і в-ва „Свобода“ вже очікували на місці, як у відкриті ворота на подвір'я перед величною Церквою-Пам'ятником заїхав автомобіль з тлінними останками Покійного та автомобіль з тими, що його супроводили з Вунакету: душпастирем о. Віталієм Коваленком, дружиною, двома дочками, зятем і приятелем та ексекютивними урядовцями УНСоюзу.

Відкрились врата Церкви-Пам'ятника і з неї виїхали, зодягнені в світлі ризи, Владика Олександр, душпастир Покійного о. Віталій Коваленко, о. прот. Богдан Желехівський, о. прот. Артем Селепін, о. мит. прот. Омельян Мицик, о. мит. прот. Степан Біляк, о. мит. прот. Микола Харичак, о. прот. Петро Мелех, о. Михайло Борисенко,

Відправа в церкві закінчилася, знову і вже навки закрито домовину і її вивезли з Церкви-Пам'ятника своїми руками його найближчі співпрацівники. Попереду ішов хор, який під проводом проф. Василя Завітневича співав у церкві, за ними священники на чолі з Владикою, тоді домовина, а далі родина, представники і вся справді жалобна громада вирушили до місця, де вже була приготівлена могила, щоб прийняти нового мешканця цього Українського Пантеону. „Святий Боже“, „Христос Воскрес“ — співав хор, а похід час-від-часу зупинявся й отці духовні відчитували вічні слова святої євангелії. І коли одне з євангелій почав читати на цьому православному похороні своїм дзвінком, мелодійним голосом о. декана Миколая Харина, головний пресидієнт Союзу Українців Католиків „Провидіння“, то це було наче живим і документальним потвердженням, що не зваяжимо на нашу суспільну, виробничу чи іншу зрізку, квантність, ми всі українці, всі брати, всі рівні перед Господом Богом.

Знову коротка відправа і домовину з тлінними останками новоспокоїлого слуги Божого Івана спущено в могилу, в сирну землю глибоко. А над відкритою могилкою промовив сеньйор головних урядовців УНСоюзу, голова Контрольного Комітету д-р Володимир Гала, прощаючи Покійного від імені великої союзової сім'ї. Раніше у церкві прощав його Владика Олександр, про заслуги і чесноти Покійного сказав зворушливе, добре слово о. мит. прот. Селепина, а тут,

над відкритою могилкою ще душпастир Покійного, о. Віталій Коваленко, від імені родини Покійного подякував усім за участь у похоронах.

Традиційні поминки

Із цвинтаря вся жалобна громада перейшла до невеличкої залі, в якій УНСоюз, руками управителя своєї оселі Володимира Кваса і Данила Слободяна та їх співпрацівників, приготували перекуску для традиційних поминків. Організацією поминків займався головний секретар д-р Ярослав Падок, а майстром церемонії був заступник головного пресидієнта інж. Степан Куропас. Він у першу чергу назвав, прийнятих на поминки членів родини Покійного, далі сеньйора Владика та представників багатьох установ, наперед братніх союзів, що справді становлять одну велику, братсько-союзову родину.

Український Релігійний Союз репрезентували: головний пресидієнт Антін Ватюк, головний секретар Теодор Мицик і головний касир Едвард Попіль. Слово вголосив п. А. Батюк.

Союз Українців Католиків репрезентували згадані уже головний пресидієнт о. декан Миколай Харина, головний секретар д-р Степан Спринський, голова касира пані Стефанія Вовчок, головний фінансовий секретар мгр. Теофіл Куличівський та ред. Ігнат Віліньський. Промовляв о. декан Миколай Харина.

Українську „Народну Поміч“ репрезентував і від імені промовляв п. Лев Футала.

Український Конгресовий

Комітет Америки репрезентував і в його імені промовляв член Екзекутиви і дир. канцелярії мгр. Іван Базарко.

Від Українського Народного Союзу, крім згаданих уже членів Головного Екзекутивного Комітету та д-ра Володимира Гала, участь у похоронах взяли головні контролери з Шикаго Петро Пуццо та Іван Іванчук і головні радні Анна Дубас і Степан Гаєриш, а в похоронних обрядах у Вунакеті головна рада адв. Анна Чопик. Від імені всіх працівників Головної канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода“ промовляв д-р Іван Козак.

Крім них промовляли, згадуючи про чесноти і працю та заслуги Покійного та висловлюючи жалю за приво-до його передчасної смерті і співчуття його родині — міністер Юліан Ревай, довголітній попередник Покійного на пості головного касира УНСоюзу і тепер почесний член його Головного Уряду Роман Слободяний, колишній парох Покійного о. Дмитро Савка, а далі: о. мит. прот. Данилевський, колишній парох Востону, що там же заприязнився був з Покійним; о. мит. прот. Мицик, знайоми Покійного від 1932-го року, що знав його, як колишнього активного члена ОДВУ при збірках на визвольну боротьбу України; адв. Іван Флис, як голова Окружної Ради Відділів УНСоюзу Метрополітальної округи Нью-Йорку, що завжди запрошувала Покійного на виступи в Нью-Йорку та в Джерсі Сіті і Вунакеті.

свої наради, і як голова останньої Конвенції УНС в Шикаго. Вкінці гол. пресидієнт УНСоюзу Йосип Лисосіг дякував Владиславі Мстиславові за прийняття домовини Покійного до Церкви-Пам'ятника та за його двократні відвідини Покійного у шпиталі, дякував Архiepіскопові Олександрові за те, що змінив свої особисті плани й спеціально залишився в Вавид Вруку для похорону Покійного, дякував же всім промовцям і прийнятим, зокрема парохам з Вунакету о. Коваленкові й громаді у Вунакеті. Останнім промовляв парох з Вунакету о. Коваленко, який говорив від імені вдови і родини Покійного та дякував УНСоюзу й усім прийнятим за величаве переведення похорону. Архiepіскоп Олександр закінчив поминки молитвою.

Івана Кокольського, головного касира УНСоюзу та видатного суспільно-громадського діяча з народженої в Америці української генерації немає вже між живими. Залишилася тільки його могила в Українському Пантеоні в Вавид Вруку і світла пам'ять про його чесне, трудяче життя і добрі діла для його родини, громади і народу.

Вістку про смерть сл. п. Івана Кокольського та про його провідну роль в американсько-українському житті подав „Нью-Йорк Таймс“ та місцеві американські газети в Джерсі Сіті і Вунакеті.

Сенатська Комісія пропонує організувати Інститут в справах старших осіб

Вашингтон. — Окрема Сенатська Комісія в справах старших осіб пропонує покликати до життя Інститут, який займався б проблемами старших осіб пропонує більше років. Цей Інститут зібрав би всі дані про те, як живуть старші особи та запропонував би нову програму в ділянці допомоги старшим. Члени Сенатської Комісії заявляють, що становище старших осіб погіршується, хоч час від часу Уряд незначно збільшує пенсії і хоч деякі старші особи мають подвійні пенсії, бо крім пенсії з соціального забезпечення мають ще і пенсію від тієї фірми, де вони довший час працювали. Сім республіканських членів Сенатської Комісії склали звіт меншості, в якому заявляють, що „інфляція — це ворог ч. 1.“ всіх старших людей, які живуть в пенсії. Тільки в цьому одному році особи у віці 65-ох років або старші втрачають на купівельну силу своїх пенсій більше як 2-білйони дол. Тепер середні прибутки старших осіб у віці понад 65 років виносять менше, як заробітки половини молодших людей.

Ділямося сумною вісткою з Ріджон, Прилежним і Знайомим, що в середу, 1-го травня 1968 року по довгій і важкій недугі відійшов у Вічність, на 69-му році життя наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

6л. п. ТАРАС ЛОПАТИНСЬКИЙ

ПАРАСТАС в п'ятницю, 3-го травня 1968 р. о год. 8-й веч. в похоронному закладі Петра Ярем, 129 Схід 7-ма вулиця в Нью-Йорку.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 4-го травня 1968 року о год. 10-й ранку з того ж похоронного закладу до церкви св. Юра, а звідти по Святій Літургії на Українській Пантар у Вавид Вруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ЕМІЛІЯ — дружина
ВІРА ТЕРШАКОВЕЦЬ — донька з мужем ОСТАПОМ

КОМІТЕТ ПРИХИЛЬНИКІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО РЕСПУБЛІКАНІ В ПІТТСБЕРГУ, Па.
Ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою, що 26-го квітня 1968 року відійшов у Вічність на 78-му році життя, полковник Армії УНР та учасник Зимового Походу при штабі генерала Юрія Тютюнника

ІВАН АНДРІЄВИЧ БАБИЧ ДОМБРОВСЬКИЙ

піднесений наказом Уряду Української Народної Республіки в екзилі до рангу Генерал-Хорунжого, відзначений Хрестом Симона Петлюри та Хрестом Українського Козацтва, довголітній голова Відділу Товариства Прихильників Української Народної Республіки у Пінтсбургу, Па.

НЕХАН ЙОМУ ВІЛЬНА ЗЕМЛЯ ВАШИНГТОНА ПЕРОМ БУДЕ!

Ділячий Комітет: Михайло Корчинський, Михайло Козічак, Юрій Кашакевич

ЯБЛУНІ ЦВІТУТЬ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

„Е, ти любиш говорити компліменти!“ А потім додала: „Татко буде сердитися, коли побачить, що ти думиш галузку. На них мають рости яблука“.

А Ігор відповів їй із серйозністю вісімнадцятирічних, яким видається, що лише вони відкривають усі мушкетри: „Не треба постійно думати про прозу — яблука. Треба шукати в житті поезії, такої, як це квітуче гілля“.

У кімнату ввійшла Галина й промовила децю здивовано: „Ти вже прийшла? Ти ж вранці сказав, що в тебе будуть якісь додаткові зайняття“.

Ігор взяв її за руки: „За-раз після вечері поїдемо всі за місто. Поїдемо подивитися на весну. Яблуні цвітуть“.

Галина же більше здивувалася. „Ти ж казав, що у тебе накопичилася маса справ. Крім того, мені треба зробити закупки в місті...“

Ігор всміхався, ясно всміхався: „Це все може подолати — справи й закупки. Ти краще пригадай собі, що то бі колись сказав один молодий чоловік, який підготувався до жатви. Тоді, в яловецькому саду, Галочко. Пам'ятаєш?“

В очах Галини завіяла усмішка: „Ти мав тоді рацію. Так, ми таки поїдемо подивитися, як цвітуть яблуні“.

Увага — Лікарі!
МЕТРОПОЛІТАНСЬКИЙ ВІДДІЛ НЬО-Йорк
З уваги на приготування до VII НАУКОВОГО З'їзду Українського Лікарського Товариства Північної Америки у МОНТРЕАЛІ, Канада (24-26 травня 1968 року)

СХОДИНИ
ЗАПЛАНОВАНИ НА 4-ГО ТРАВНЯ
ВІДКРИТО

ТУСМ ім. МІХНОВСЬКОГО в НЬО-Йорку

— влаштовує —

ВЕСНЯНУ ВЕЧІРКУ

в п'ятницю, 3-го травня 1968 року, о год. 8:30 веч.

в залі 5th AVENUE HOTEL, 9th St., NEW YORK, N.Y.

ОРКЕСТРА „АМОР“

Вступ \$2.50 від особи

ОСЕРЕДОК СУМА в НЬО-Йорку, Н. Дж. — запрошує на

Традиційні Травневі Вечерниці

Балетна Школа Роми Прийм-Богачевської

142 2nd Avenue, New York, N.Y.

ДІТЯЧИЙ БАЛЕТ-КАЗКА В ТРЬОХ ДІЯХ

ПОПЕЛЮШКА

в постановці Роми Прийм-Богачевської
Музика Ігоря Коневича

Продюсер: Арка, Еко, Сурма і „Самопоміч“ в Нью-Йорку.

ВИБІР КОРОЛЕВИ ВЕСНИ
з поміж кандидаток молодечих організацій
Всі місяці при сплаті резервації, і тому просимо спос-часно замовляти: особисто в доміні Осередку, або телефоночно кожного дня від 7-9 веч., тел.: 372-8856.
Стріл вечірній

25 ЦІННИХ НАГОРОД ДЛЯ ДІТЕЙ, ЯКІ ВІДВІДАЮТЬ ЦЮ ВИСТАВУ „ПОПЕЛЮШКА“

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ФІРМА В ОКОЛИЦІ НЬО-Йорку, Н. Дж., ЯКА СПЕЦІАЛІЗУЄТЬСЯ ВИКЛЮЧНО В НАПРАВАХ І ПЕРЕБУДОВАХ АВТОМАТИЧНИХ І СТАНДАРТИХ ТРАНСМІСІЙ.

Ціну за напругу відстанете передтим, заки залишите своє авто до направи

CARPATIA TRANSMISSION SPEC., LTD.
352 — 14th Avenue Newark, N.J.
Cor. So. 18th St. Tel.: 371-2315; 373-8477
ПЕТРО СЕМЕНЮК і ФРАНК БАЛАШ — власники —

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

— влаштовує —

КОНЦЕРТ
ВИЗНАЧЕНИХ УЧНІВ
в неділю, 5-го травня 1968 року
о год. 3-й по пол. в залі

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
при 2 Схід 79-та авт. в Нью-Йорку
Виступають учні Відділів:
Нью-Йорк: Орест Мороз, Ірена Пелех, Мотря Ходюньська
Нью-Гейвен: Орис Цибрицька
Нью-Йорк: Наталя Даниш, Святослав Домбровський,
Мірося Ковалів, Віра Никифоров, Галина Сарач
Пассейк: Марія Сохан
Шикаго: Ірена Кайрибах

Чи забезпечитися, чи ні, порадилося заважити забезпечення. Його порада може вирішити долю Ваших і Ваших рідних. Зверніться до Секретаря або Організатора УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Субота, 18-го травня 1968 року
Година 8:30 веч.
В декорованій модерній залі GREEK CHURCH HALL
510 Linden Pl., Orange, N.J.
Оркестра В. Гріяка. Будет в заряді ВІН. Панс

Під протекторатом
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
в НЬО-Йорку
Субота, 4-го травня 1968 року
Год. 5-та по пол.
Fashion Industries High School
225 W. 24th St., NEW YORK CITY
Хореографія РОМА ПРИЙМА
Муз. супровід ОЛЕГ ЛЕВИЦЬКИЙ
Декорації ТАРАС ГІРЯК
Реквізити ОЛЕНКА БОГАЧЕВСЬКА

